

A HÚSVÉTI VIRRASZTÁS SZERTARTÁSAI

Kiadja a
Magyarországi Ókatolikus Egyház
és a Magyar Ókatolikus Misszió
2019

ELŐSZÓ

Húsvét vasárnap hajnalban a hívek gyűljenek össze a templomban, hogy virrasztva, állhatatos imádsággal készüljenek a szent húsvéti ünnepre.

A virrasztás szertartásait tilos nagyszombaton este, éjszaka vagy húsvét vasárnap nulla óra előtt megkezdeni. Úgy-szintén tilos nagyszombat estén bármilyen szentmisét vagy szentségkiszolgáltatást (a bűnbánat szentségének és a betegek kenetének kivételével) végezni. Arra buzdítjuk a híveket, hogy a szent három napban végezzenek lelkiismeretvizsgálatot és gyónjanak meg, vagy tartsanak bűnbánatot, és vezeklést – ha a lelki szükség úgy kívánja.

Az evangélium így tanít: „A hét első napján, kora hajnalban kimentek a sírhoz és magukkal vitték az előkészített illatszereket is.” (Lk 24,1); vagyis a Biblia tanúsága szerint a tanítványok nem voltak jelen a feltámadásnál, a húsvéti hit az üres sír megtalálásából, a Szentlélek indítására született, a feltámadás napjának reggelén.

A korai időktől hagyomány, hogy a keresztények, és a keresztiségre készülő hittanulók átvirrasztják a feltámadás előtti éjszakát, ám ez a virrasztás nem kelthet olyan látszatot, mintha a feltámadás részesei vagy szemtanúi lennének. A virrasztás a várakozás állhatatos kifejezése, ami azonban nem válhat a feltámadás tényének korai ünnepévé. A templomban ezért nem állítunk szent sírt, és nem végzünk semmilyen ahhoz kapcsolódó ájtatosságot.

A szertartásokat úgy kell meghirdetni és megtartani, hogy a húsvéti feltámadási, ünnepi szentmise napfelkeltekor vagy a szokásos reggeli istentiszteleti időben kezdődhessen. Ideális esetben a szertartások kezdődjenek pirkadat előtt, sötétben, majd a lucernárium után folytatódjanak a virradatban, és az ünnepi szentmise már a teljes, reggeli napfényben kerüljön megtartásra.

Az új tűz meggyújtásánál igyekezni kell természetes tűzszerszámokat használni (kovakő és fém). Az új tüzet kell a diakónus háromágú gyertyatartóján bevinni a templomba és arról kell meggyújtani – az Exsultet éneklése közben – a húsvéti gyertyát is. A templomban a virrasztás szertartásai alatt nem használunk semmilyen más fényforrást.

A szentírási jövendölések szövegeit nem énekeljük, hanem felolvassuk, törekedve arra, hogy a felolvasás minél érthetőbb és jól hallható legyen, hogy az valóban a hittanulók javát szolgálja és minél többet megértsenek a szövegekből.

1. AZ ÚJ TŰZ MEGGYÚJTÁSA

A pap a diakónussal és a segédkezőkkel a templom előtt tüzet gyújt, majd megáldja az új tüzet.

P. Az Úr legyen veletek.

Gy. És a te lelkeddel.

P. Könyörögjünk. Mindenható Istenünk, kérünk szenteld meg + ezt az új tüzet, hogy mi is lobogó örömmel és ujjongó szeretettel ünnepelelhessük Fiad feltámadását, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

Ezután a pap kézbe veszi, és megszenteli az öt tömjénszeget, melyek majd a húsvéti gyertyába kerülnek.

P. Könyörögjünk. Kérünk, Istenünk, áldd meg + e tömjénszegeket, hogy a húsvéti engesztelő áldozat elevenné és hatékonyá váljon néped szívében, eltörölje bűneinket és örök éltre vezessen, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

Az új tűzből faszenet és tömjént tesznek a tömjénezőbe, a pap megáldja, majd szenteltvízzel meghinti és megtömjénezi az új tüzet, és a tömjénszegeket is.

A diakónus három ágú gyertyatartót vesz, és az új tűzről meggyújtja mindhárom gyertyát.

2. AZ ÚJ TŰZ BEVITELE

A templomban teljes sötétség van. A szertartások alatt csak azok a gyertyák világítanak, amiket az új tűzről meggyújtanak. A diakónus a gyertyatartóval, a pappal és a segédkezőkkel bevonul a templomba.

Ha a gyülekezet körmenetet tart, azt érdemes e ponton megtartani. Ilyenkor a hívek gyertyáit a körmenet előtt kell meggyújtani, és már égő gyertyákkal vonuljanak be a templomba.

A diakónus belép a templomba, majd térdet hajtva mondja.

D. Krisztus világossága

Gy. Istennek legyen hála.

A diakónus a templom közepéhez megy, térdet hajt és mondja.

D. Krisztus világossága

Gy. Istennek legyen hála.

A diakónus a szentély elé megy, térdet hajt és mondja.

D. Krisztus világossága

Gy. Istennek legyen hála.

Ezalatt a segédkezők gyertyákat gyújtanak a diakónus gyertyáiról és azokkal meggyújtják a templomban lévő hívek gyertyáit.

A diakónus fellép az ambóhoz, az új tűzből vett parázson tömjént áld, megtömjénezi a húsvéti örömeinek szövegét, majd a háromágú gyertyatartóval világítja meg magának a szöveget. A húsvéti gyertya úgy van elhelyezve az ambó mellett, hogy a diakónus kényelmesen elérje éneklés közben.

3. HÚSVÉTI ÖRÖMÉNEK

Diakónus:

Uj - jong - ja - nak az an - gya - lok, Is - ten kö - rül a szel-le-mek,
Ki-rá -lyi győ-ze-lem ra - gyog, az é-gi kőr-tök zen-ge - nek!
Ör-vendj, te föld, a fény-su-gár, örök Ki-rály ma rád ra-gyog,
s a nagy-vi-lág is lát - ja már, sőt el-űz-ve ol - da - log.
Vi-gad az egy-ház fé-nye-sen, be-jár-ja é-gi fény-özön,
a hí-vek zeng-nek é-ke-sen, vissz-hang-zik é-nek, szent ö - röm.
Test-vé-rek, kér-jük az A-tyát, ke-gyel-me kin-csét osz-sza szét,
ki fel-szen-telt, mint lé-vi-tát, el-zeng-ve gyer-tya é - ne - két.

Gyülekezet:

Az Úr le-gyen ve-le-tek. És a te lel-ked-del.

Diakónus: Gyülekezet:

E-mel-jük föl szí-vün-ket. Föl-e-mel-tük az Úr-hoz.

Diakónus:

Ad-junk há - lát U-runk-nak, Is - te - nünk - nek.

Gyülekezet:

Mél - tó és i - gaz - sá - gos.

Diakónus:

Va-ló, i-gaz, di-csér-ni kell A-tyát, Fi - út, s az é-ne-kek,

da-lok ze-né-je fel - szö - kell e-gek-be, mik oly fé - nye-sek.

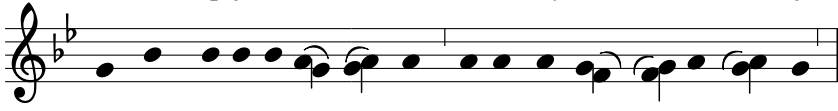
U-runk le-rót-ta az a - dót, mi-vel a - dós Á - dám a-tyánk,

meg-vált-va min-den el - bu - kót, ke-gyel-met á - rasz-tott re-ánk.

Hús-vét nap-já - ra ké-szü-lünk, bá-rány ki-on - tott vé-re: jel,

szi-vünk fél-fá-já-ra ke-nünk, e vér le-mos, de meg-szen-tel.

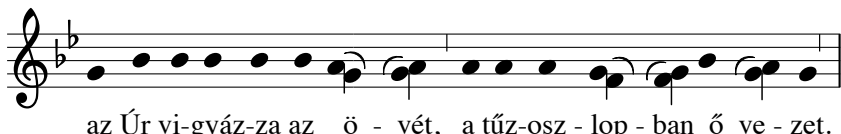
Ez éj-sza-kán, te, jó U-runk, ve-zet-ted drá-ga né - pe - det,

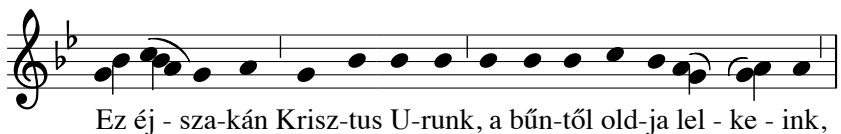
a ten-ge-ren ment át u - tuk, ta-pod-va szá - raz lép-te-ke-t.

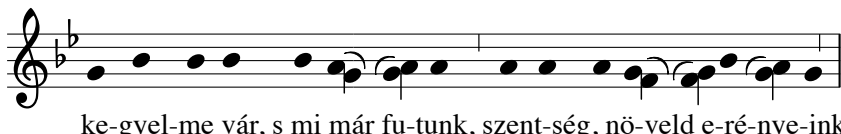
Ez éj-sza-kán osz-lik ső-tét, mi rej-ti mind a vét - ke - ket,

az Úr vi-gyáz-za az ö - vét, a tűz-osz - lop - ban ő ve - zet.

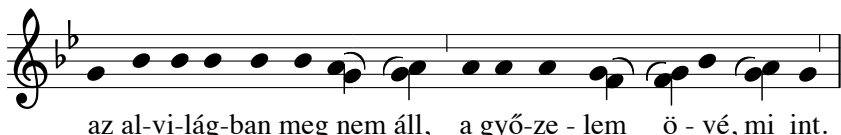
Ez éj - sza-kán Krisz-tus U-runk, a bűn-től old-ja lel - ke - ink,

ke-gyel-me vár, s mi már fu-tunk, szent-ség, nő-veld e-ré-nye-ink!

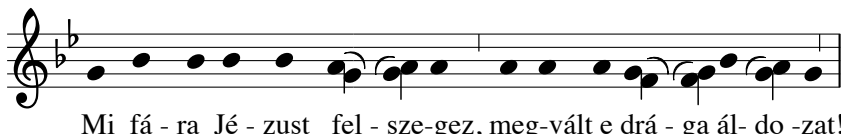
Ez éj-sza-kán Jé-zus ha-lál bi-lin-cse-it le - tör - te mind,

az al-vi-lág-ban meg nem áll, a győ-ze - lem ö - vé, mi int.

Az é - le-tünk ér - tel-me ez, szü-let-ni bűn-be: kár - ho-zat.

Mi fá - ra Jé - zust fel - sze-gez, meg-vált e drá - ga ál - do - zat!

A-tyánk, a há-la-szó ti-éd, ki ér-tünk ál-doz-tad Fi - ad,

em-ber-ré lett te szent I - géd, te ál-ta - la a - dod ma-gad.

Ki úgy sze-ret, hogy egy Fi-át o-dad-ta, min-ket vál - ta - ni,

le - tör - ve rossz-szat, bűnt, hi-bát, mi tud-na né-künk ár - ta-ni.

Mi-lyen cso-dás egy éj-sza-ka! Ki tud-ta ezt a szent i - dőt?

Meg-vált-va min-den bűn! Ma-ga Aty-ánk a-dott eh-hez er - őt.

Az Í - rás er-ről így be-szél: "Ez éj-sza-kán a nap ra - gyog,

sö-tét fény-re így cse - rél, oly é-ke-sen, mint nap - pa - lok."

U-runk el-ű-zi, mi meg-oszt, egy-ség-re min-ket el - ve - zet,

ma tiszt-a lesz, ki el - bu - kott, ki bús, az vé - gre fel - ne-vet.

A diakónus a tömjénszegeket a húsvéti gyertyába nyomja, kereszt alakban, az ábra szerinti sorrendben, majd folytatja az éneket.

1
4 2 5
3

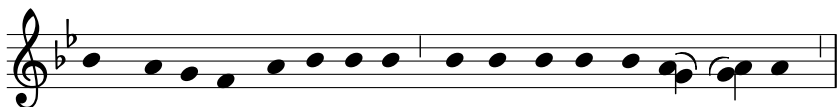

A-tyánk, le-gyen a gyer-tya-láng egy-há-zad-tól az ál - do-zat,

hir-det-ve té-ged, mert e láng a tűz-osz-lop, te vagy ma-gad.

A diakónus az általa behozott gyertyatartó valamelyik gyertyájáról meggyújtja a húsvéti gyertyát, majd folytatja az éneket.

Cso-dás e láng, vi-asz ö-lén, ki-fogy-ni szin-te kép - te - len,

el-oszt-va ezt a nép kö - zén, ra-gyog, so-sem lesz fény- te - len.

Ez éj - sza-kán a menny s a föld, mi em-be-ri s mi is - te - ni,

egy-ség-re lép, s egy ké-pet ölt, ke-gyel-met szer - te hin - te-ni.

A diakónus gyertyatartóján lévő valamelyik gyertyáról meggyújtják az oltár gyertyáit.

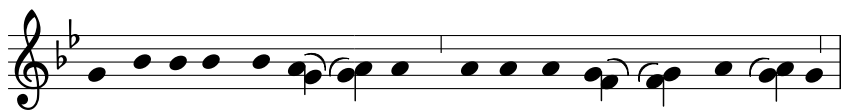
U-runk, mi esd-ve kér-le-lünk, szen-tel-ve, gyer-tya győz-ze le,

mi rút, sö-tét, és add ne-künk, az é-gi fény ra-gyog-ja be!

E láng le-gyen a haj-na-lunk, al-kony ne jő-jön már re-ánk,

ki fel-tá-mad-tál, jó U - runk, üd-vöt ho - zol, te - kints le ránk!

U-runk kö-nyör-günk ezt, meg-add, Hús-vét-ban ő-rizd né-pe-det,

te légy ve-lünk, Jé - zus, ma-gad, s te adj, fel - tá-madt é- le - tet!

Ki élsz A-tyá-val menny be fent, s a Lé-lek is ve-led va - ló,

a Há-rom-ság az é - gi rend, Is-ten, ki egy, él - tet a - dó!

Á - men

4. JÖVENDÖLÉSEK

A pap, a diakónus és a felkért akolitusok vagy arra alkalmas gyülekezeti tagok elkezdik felolvasni a jövendöléseket, melyek a keresztségre készítik elő a hittanulókat.

1. JÖVENDÖLÉS

(Ter 1,1-31; 2,1-2)

Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld puszta és üres volt, és sötétség volt a mélység felett, és Isten Lelke a vizek felett lebegett.

És Isten szólt: »Legyen világosság!« És lett világosság. Láta Isten, hogy a világosság jó. Elválasztotta a világosságot a sötétségtől, és elnevezte a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának. Akkor este és reggel lett: egy nap.

Azután újra szólt Isten: »Legyen boltozat a vizek között, s válassza el a vizeket a vizektől!« Meg is alkotta Isten a boltozatot, s elválasztotta azokat a vizeket, amelyek a boltozat alatt voltak, azoktól, amelyek a boltozat felett voltak. Úgy is lett. Isten elnevezte a boltozatot égnek. Akkor este és reggel lett: a második nap.

Azt mondta ezután Isten: »Gyűljenek egy helyre a vizek, amelyek az ég alatt vannak, és tűnjék elő a száraz!« Úgy is lett. Isten elnevezte a szárazat földnek, az egybegyűlt vizeket pedig elnevezte tengernek. És látta Isten, hogy jó. Majd azt mondta Isten: »Hajtson a föld füvet, amely zöldül és magot hoz, és gyümölcstermő fát, amely a földön faja szerint meghozza gyümölcsét, a belsejében maggal!« Úgy is lett. A föld füvet hajtott, amely zöldül, és faja szerint magot hoz, és fát, amely faja szerint gyümölcsöt hoz, a belsejében maggal. És látta Isten, hogy jó. És lett este és reggel: a harmadik nap.

Azt mondta ezután Isten: »Legyenek világítók az ég boltozatán! Válasszák el a nappalt az éjszakától, jelezzék az időket, a napokat és az esztendőket, ragyogjanak az ég boltozatán, és világítsanak a földre!« Úgy is lett. Megalkotta tehát Isten a két nagy világítót – a nagyobbik világítót, hogy uralkodjék a nappalon, meg a kisebbik világítót, hogy uralkodjék az éjszakán – és a csillagokat. Az ég boltozatára helyezte őket, hogy világítsanak a földre, s uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és válasszák el a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy jó. És lett este és reggel: a negyedik nap.

Azt mondta ezután Isten: »Hozzanak elő a vizek csúszó-mászó élőlényeket, és szárnyaljon szárnyas a föld felett, az ég boltozata alatt!« Megteremtette tehát Isten a nagy tengeri szörnyetegeket, és mindazt az élő és nyüzsgő lényt, amelyet a vizek előhoztak, faja szerint, és minden szárnyast, faja szerint. És látta Isten, hogy jó. És megáldotta őket Isten: »Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a tenger vizeit, és sokasodjék a szárnyas a földön!« És lett este és reggel: az ötödik nap.

Azt mondta ezután Isten: »Hozzon elő a föld élőlényt, faja szerint: lábasjőszágot, csúszómászót és szárazföldi vadat, faja szerint.« Úgy is lett. Megalkotta tehát Isten a szárazföld vadjait, fajuk szerint, a lábasjőszágokat, fajuk szerint, és a föld minden csúszómászóját, faja szerint. És látta Isten, hogy jó.

Majd azt mondta Isten: »Alkossunk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra, hogy uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon és az egész földön, s minden csúszómászón, amely mozog a földön!«

Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; Isten képére teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket.

Isten megáldotta őket, és azt mondta nekik Isten: »Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet! Hajtsátok azt uralmatok alá, és uralkodjatok a tenger halain, az ég

madarain, és minden állaton, amely mozog a földön!« Majd azt mondta Isten: »Íme, nektek adtam minden fűvet, amely magot hoz a földön, s minden fát, amelynek a gyümölcsében benne van a magva, hogy legyen enivalótok, a zöld növényzetet pedig a föld minden állatának, az ég minden madarának és mindannak, ami mozog a földön, s amiben élő pára van, hogy eledelük legyen!« Úgy is lett. És látta Isten, hogy mindaz, amit alkotott, nagyon jó volt. És lett este és reggel: a hatodik nap.

Elkészült tehát az ég és a föld, s azok minden ékessége. A hetedik napra befejezte Isten a munkáját, amelyet végzett, és a hetedik napon megnyugodott minden munkától, amelyet végzett.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Mindenható Isten, megteremtetted és éltetted az embert, engedd, hogy a rossz csábításának mindig ellent tudjunk állni, hogy eljuthassunk az örök életre, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, a világ végezetéig.

Gy. Ámen.

2. JÖVENDÖLÉS

(Ter 6,12-14; 18-21; 7,5; 17; 22-24; 8,4; 6-12; 15-17; 20-22.)

Amikor aztán látta Isten, hogy a föld megromlott – mert romlott útra tért minden test a földön –, azt mondta Noénak: »Elérkezett a vége minden testnek előttem: megtelt a föld gonoszsággal általuk, s én elpusztítom őket a földről. Készíts magadnak bárkát cédrusfából – kamrákat készíts a bárkában –, és kend be szurokkal belülről, kívülről.

Veled azonban szövetséget kötök: menj be majd a bárkába, te, és veled a fiaid, a feleséged és a fiaid feleségei. Vigyél be a bárkába minden állatból, minden testből kettőt-kettőt, hímet és nőtényt, hogy életben maradjanak veled. A madárból, faja szerint, a lábasjószágból, faja szerint, s a föld minden csúszómászójából, faja szerint. Mindenből kettő-kettő menjen be majd veled, hogy életben maradjon. Végy magaddal minden eledelből is, ami ennivaló, s hordd be magadhoz, hogy eleségül legyen neked és nekik.«

Meg is tette Noé mindazt, amit az Úr megparancsolt neki. A vízözön pedig negyven napig áradt a földre. Minden meghalt, amiben a szárazföldön az élet lehelete volt. eltörölt tehát minden lényt, amely a földön volt, embert, jószágot, csúszómászót és égi madarat, eltörölte őket a földről, csak Noé maradt meg, és azok, akik vele voltak a bárkában. Százötven napig tartották hatalmukban a vizek a földet.

A hetedik hónapban, a hónap tizenhetedik napján megállapodott a bárka Ararát hegyein. Amikor aztán még negyven nap elmúlt, kinyitotta Noé a bárka ablakát, amelyet készített, és kibocsátotta a hollót; az ide-oda szállt, majd visszatért, mert a vizek még nem száradtak fel a földön. Ez után kibocsátotta a galambot is, hogy lássa, megszűntek-e már a vizek a föld színén. De az, mivel nem talált helyet, ahol megpihenhetett volna a lába, visszatért hozzá

a bárkára – ugyanis víz volt még az egész földön. – Erre ő kinyújtotta a kezét, megfogta, és bevette a bárkába. Ezután várt még másik hét napig, s akkor újra kibocsátotta a galambot a bárkából. Az pedig estefelé visszatért hozzá, és zöld levelű olajfagallyat hozott a csőrében. Noé megértette, hogy megszűnt a víz a földön, de várt még másik hét napig, aztán kibocsátotta a galambot, és az többé nem tért vissza hozzá.

Ekkor Isten így szólt Noéhoz: »Szállj ki a bárkából, te és veled a feleséged, fiaid és a fiaid feleségei! Hozd ki magaddal az összes állatot, amely veled van, minden testet, szárnyast, lábasjőszágot, és minden csúszómászót, amely nyüzsög a földön! Járjatok-keljetek a földön: szaporodjatok és sokasodjatok rajta!« Ekkor Noé oltárt épített az Úrnak, vett minden tiszta állatból és madárból, és egészen eléggő áldozatokat mutatott be az oltáron. Az Úr megérezte a kedves illatot, és szívében azt mondta az Úr: »Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt: mert az emberi szív gondolata ifjúságától fogva hajlik a rosszra. Nem sújtom többé az összes élőlényt úgy, ahogy tettem. Amíg tartanak a föld napjai, meg nem szűnik többé a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, az éjszaka és a nappal.«

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Mindenható Isten, ki szövetséget kötöttél Noéval, kérünk tekints le a keresztségre várókra, kik e szövetség tagjaivá szeretnének válni. Erősítsd meg bizalmukat és odaadásukat irántad, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

3. JÖVENDÖLÉS

(Ter 22,1b-19)

Isten próbára tette Ábrahámot. Megszólította őt: »Ábrahám!« Ő azt felelte: »Itt vagyok!« Isten akkor azt mondta neki: »Vedd egyszülött fiadat, Izsákok, akit szeretsz, és menj el a Mória földjére. Áldozd fel ott egészen eléggő áldozatul az egyik hegyen, amelyet majd mutatok neked!« Erre Ábrahám kora reggel felkelt, megnyergelte szamarát, maga mellé vette két szolgáját és a fiát, Izsákot, s miután fát hasogatott az egészen eléggő áldozathoz, elindult arra a helyre, amelyet Isten mondott neki. A harmadik napon, amikor felemelte szemét, meglátta azt a helyet a távolban. Azt mondta erre szolgálóinak: »Várjatok itt a számárral; én meg a gyermek elmegyünk amoda, s miután imádkoztunk, visszatérünk hozzátok!« Vette tehát az egészen eléggő áldozathoz való fát, feltette a fiára, Izsákra, ő pedig a tüzet és a kardot vitte a kezében. Amint így ketten együtt mentek, azt mondta Izsák az apjának, Ábrahámnak: »Apám!« Ő válaszolt: »Mit akarsz, fiam?« »Íme – mondta a fiú –, itt a tűz meg a fa, de hol van az egészen eléggő áldozat?« Ábrahám azt felelte: »Fiam, Isten majd gondoskodik magának egészen eléggő áldozatról!«

Így mentek ketten együtt, míg végül eljutottak arra a helyre, amelyet Isten mutatott neki. Ábrahám oltárt épített ott, elrendezte rajta a fát, s miután megkötözte a fiát, Izsákot, feltette az oltárra, a farakásra. Aztán Ábrahám kinyújtotta kezét, és megfogta a kardot, hogy feláldozza a fiát. De íme, az Úr angyala kiáltott a mennyből, és azt mondta: »Ábrahám, Ábrahám!« Ő azt felelte: »Itt vagyok!« Azt mondta erre neki: »Ne nyújtsd ki kezéd a gyermekekre, és ne árts neki semmit! Most már tudom, hogy féled Istent, s a kedvemért egyszülött fiadnak sem kegyelmeztél!« Erre Ábrahám felemelte a szemét, s meglátott

maga mögött egy kost, amely szarvánál fogva fennakadt a bozótban. Elhozta, és a fia helyett azt áldozta fel egészen eléggő áldozatul. Annak a helynek ezért ezt a nevet adta: »Az Úr gondoskodik!« Azért mondják mindmáig: »A hegyen majd gondoskodik az Úr!« Majd másodszer is megszólította az Úr angyala Ábrahámot a mennyből, és azt mondta: »Önmagamra esküszöm – mondja az Úr –, hogy mivel ezt megtetted, s a kedvemért megszületett fiadnak sem kegyelmeztél, megáldalak, és megsokasítom ivadékodat, mint az ég csillagait és mint a tengerpart fövenyét: utódod birtokolni fogja ellenségeinek kapuit, és a te utódodban nyer áldást a föld minden népe, mivel engedelmeskedtél szavamnak!« Erre Ábrahám visszatért szolgálóihoz, elindultak, és elmentek együtt Beersebába; Ábrahám ezután Beersebában lakott.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Mindenható Isten, add áldásodat népedre és azokra, akik ma gyermekeid lesznek a keresztség újjászületésében. Engedd, hogy Ábrahám-nak adott áldásod a mi fejünkre szálljon, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

4. JÖVENDÖLÉS

(Kiv 14,24-31)

Amikor aztán eljött a hajnali őrváltás ideje, íme, az Úr a tűz- és felhőoszlopból rátekintett az egyiptomiak táborára. Szétzilálta hadseregüket, és kitorpte harci szekereik kerekeit, úgyhogy megfeneklettek. Azt mondták ekkor az egyiptomiak: »Fussunk Izrael elől, mert az Úr harcol éret-tük ellenünk!«

De az Úr ekkor azt mondta Mózesnek: »Nyújtsd ki kezedet a tenger fölé, hogy térjenek vissza a vizek, rá az egyiptomiakra, harci szekereikre és lovasaikra!« Amikor aztán Mózes kinyújtotta kezét a tenger fölé, az hajnalban visszatért előbbi helyére, a vizek nekizúdultak a menekülő egyiptomiaknak, és az Úr belesodorta őket a habok középebe. Így a visszatérő vizek elborították a fáraó egész hadseregének harci szekereit és lovasait, akik utánuk nyomultak a tengerbe: egy sem maradt meg közülük. Izrael fiai azonban átkeltek a kiszáradt tenger közepén, miközben a víz olyan volt jobbjuk és baljuk felől, mint a kőfal. Így szabadította meg az Úr azon a napon Izraelt az egyiptomiak kezéből. Amikor aztán látták a tenger partján a meghalt egyiptomiakat, s azt a hatalmas kezét, amellyel az Úr elbánt velük, félté a nép az Urat, és hittek az Úrnak és szolgájának, Mózesnek.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Mindenható Istenünk, te a benned bízókat megszabadítod és kiváltod minden rosszból. Adj nekünk Fiad feltámadásával igaz szabadulást minden rossztól, ugyanazon Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

5. JÖVENDÖLÉS

(Iz 55,1-11)

Ó, ti szomjazók mind, jöjjetek a vizekhez,
és akiknek nincs pénzetek, jöjjetek,
vegyetek gabonát, és egyetek!
Jöjjetek, vegyetek gabonát pénz nélkül,
és vételár nélkül bort és tejet!
Miért költitek a pénzt arra, ami nem kenyér,
és keresményeteket arra, amivel nem laktok jól?
Figyelmesen hallgassatok rám, akkor majd jót esztek,
és élvezitek a kövér falatokat.
Hajtsátok ide fületeket, és jöjjetek hozzám,
hallgassatok ide, s akkor élni fog lelketek!
Örök szövetséget kötök veletek, a Dávidnak ígért biztos
kegyelem alapján. Íme, tanúul adtam őt a népeknek, ve-
zérül és parancsolóul a nemzeteknek. Íme, olyan nemze-
tet hívsz majd, melyet nem ismersz, és olyan nemzetek
futnak hozzád, melyek nem ismertek téged, az Úrért, a te
Istenedért, Izrael Szentjéért, mert megdicsőített téged.
Keressétek az Urat, amíg megtalálható,
hívjátok őt, amíg közel van! Hagyja el útját az istentelen,
és gondolatait a bűnös ember!
Térjen vissza az Úrhoz, aki megkönyörül rajta,
és Istenünkhöz, mert ő nagylelkű a megbocsátásban!
Mert a ti gondolataitok nem az én gondolataim,
és az én útjaim nem a ti útjaitok – mondja az Úr. –
Mert amennyivel magasabb az ég a földnél,
annyival magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál,
és az én gondolataim a ti gondolataitoknál.
Mert amint lehull az eső és a hó az égből,
és nem tér oda vissza, hanem megitatja a földet,
termékennyé és gyümölcsözővé teszi,
magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek,

úgy lesz az én ígém is, mely számból kijön:
nem tér vissza hozzám eredménytelenül,
hanem megteszi, amit akarok,
és véghezviszi, amiért küldtem.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Örök Istenünk, kérünk tartsd meg bennünk az atyáinknak adott hitet és ígéreteket, és tedd azokat bennünk elevenné, hogy mi is sértetlenül adjuk tovább gyermekeinknek, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

6. JÖVENDÖLÉS

(Bár 3,9; 24-37)

Halld meg, Izrael, az élet parancsait,
figyelj, hogy okosságot tanulj!
Ó Izrael, mily nagy az Isten háza,
mily nagy az ő birtokának helye!
Nagy és határtalan,
fölséges és megmérhetetlen!
Ott vannak azok a hírneves óriások,
akik az ősidőkben éltek,
hatalmas termetűek,
hadakozáshoz értők.
Nem őket választotta ki az Úr,
és nem ők találták meg a tudás útját.
Elvesztek, mert nem volt bölcsességük,
elvesztek a saját oktalanságuk miatt.
Ki ment fel az égbe, hogy birtokba vegye,
és ki hozta le a fellegekből?
Ki kelt át a tengeren, hogy rátaláljon,
és elhozza színaranyért?
Nincs senki sem, aki ismerhetné útjait,
sem olyan, aki fel tudná kutatni ösvényeit;
csak a Mindenható ismeri, és találta meg okosságával:
ő, aki örök időre megalapította a földet,
és betöltötte barmokkal meg négy lábú állatokkal.
Aki elküldi a fényt, s az elmegy,
és ha hívja, az remegve engedelmeskedik neki.
A csillagok örömmel ragyognak őrhelyükön,
ha hívja őket, azt mondják: »Itt vagyunk!«,
és készséggel ragyognak alkotójuknak.
Ő a mi Istenünk,
hozzá senki sem hasonlítható.
Ő ismeri a bölcsességnek minden útját,

s azt szolgájának, Jákobnak adta át,
Izraelnek, az ő kedveltjének.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Mindenható Istenünk, kérünk, hogy akik ma a keresztség fürdőjében megtisztulnak, mindig gondviselésedben és oltalmadban éljenek, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

7. JÖVENDÖLÉS

(Ez 37,1-14)

Akkor az Úr rám helyezte kezét, az Úr lelkében kivezetett és letett a mező közepén, ami telve volt csontokkal. Körülvitt engem azok mellett mindenfelé; igen nagy volt a számuk a mező színén, és teljesen ki voltak száradva. Azt mondta nekem: »Emberfia, vajon életre kelnek még ezek a csontok?« Azt feleltem: »Uram Istenem! Te tudod!« Erre így szólt hozzám: »Prófétálj ezekről a csontokról, és mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok meg az Úr igéjét! Így szól az Úr Isten a csontokhoz: Íme, én lelket bocsátok belétek, hogy életre keljete! Izmokat adok rátok, húst növesztek rajtatok, bőrrrel vonlak be, és lelket adok nektek, hogy éljete; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.« Erre én profétáltam, amint megparancsolta nekem. Miközben profétáltam, zaj támadt és íme, zúgás hallatszott, és egyik csont a másikhoz közeledett, mindegyik a saját izületéhez. És láttam, hogy íme, izom és hús nőtt rajtuk, és bőr feszült rájuk, de lelkük nem volt. Akkor azt mondta nekem: »Prófétálj a léleknek; profétálj, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az Úr Isten: A négy szél tájékaról jöjj elő, lélek, és fújj ezekre a megöltekre, hogy új életre keljenek!« Profétáltam, amint megparancsolta nekem; erre beléjük szállt a lélek, és életre keltek; a lábukra álltak, mint valami igen nagy sereg. Akkor azt mondta nekem: »Emberfia, ezek a csontok Izrael háza; ők azt mondják: 'Kiszáradtak csontjaink, elveszett a reményiségünk, elvesztünk!' Azért profétálj és mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Íme, én megnyitom sírhantjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem, és bevezetlek titeket Izrael földjére. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor megnyitom majd sírjaitokat és kihozlak titeket sírhantjaitokból, én népem! A lelkemet adom belétek, hogy

életre keljeteK, és nyugodt lakóhelyet adok nektek földetekben; akkor megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam és meg is cselekedtem« – mondja az Úr Isten.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Istenünk, aki az Ó- és Újszövetség által is Húsvét titkára tanítasz minket, add, hogy minél teljesebben és tökéletesebben kövessük tanításodat, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

8. JÖVENDŐLÉS

(Iz 4,1-6)

Megragad majd hét asszony egy férfit azon a napon, és így szól: »A saját kenyerünket esszük, és a saját ruhánkba öltözünk; csak hadd viselhessük nevedet! Vedd le rólunk a gyalázatot!«

Azon a napon az Úr sarjadéka ékesség és dicsőség lesz, s a föld gyümölcse büszkeség és dísz azoknak, akik megmenekülnek Izraelből. Ez történik majd: mindazt, aki megmarad Sionban, és életben marad Jeruzsálemben, szentnek hívják majd; mindazt, aki az élők közé van felírva Jeruzsálemben. Az Úr pedig lemossa majd Sion leányainak szennyét, és Jeruzsálem vérét kiöblíti belőle, az ítélet lelkével és a megtisztítás lelkével. Akkor az Úr a Sion hegyének egész helye fölé és közössége fölé felhőt teremt nappal, füstöt és lángoló tűz fényét éjjel. Minden dicsőség felett oltalom lesz számára, és sátor, árnyékul nappal a forróság ellen, menedékül és rejtekhelyül a zápor és eső ellen.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Istenünk, vetés és aratás Ura, kérünk gyomláld ki közülünk a rossz, a gonosz, a sötétség minden gyomját és tisztíts meg minket, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkönörökké.

Gy. Ámen.

9. JÖVENDÖLÉS

(Kiv 12,2-11)

»Ez a hónap legyen nálatok a hónapok kezdete, ez legyen az első az esztendő hónapjai között. Szóljatok Izrael fiainak egész közösségéhez, és mondjátok nekik: Ennek a hónapnak a tizedik napján vegyen mindenki, családonként és házanként, egy-egy bárányt! Ha háznépének száma kevés egy bárány elfogyasztásához, vegye maga mellé háza legközelebbi szomszédját, annyi személyt, amennyi elég egy bárány elfogyasztásához. A bárány hibátlan, hím, egyestendős legyen! Ugyanezen szabály szerint kecskegidát is vehettek. Aztán tartsátok őrizet alatt ennek a hónapnak a tizennegyedik napjáig! Akkor estefelé vágja le azt Izrael fiainak egész sokasága! Vegyenek a véréből, és kenjék be mindkét ajtófélfát és a szemöldökfát azokban a házakban, amelyekben elfogyasztják. A húsát pedig egyék meg azon az éjszakán, tűzön sütve, kovásztalan kenyérral, keserű salátával! Ne egyetek belőle se nyersen, se vízben főzve, hanem csak tűzön sütve! A fejét a lábszáraival és belső részeivel együtt egyétek! Semmi se maradjon belőle reggelre! Ha valami megmarad, égessétek el a tűzben! Így egyétek: derekatokat övezzétek fel, sarutok legyen a lábatokon, bototokat tartsátok a kezetekben, és sietve egyétek, mert az Úr Pászkája (vagyis: Átvonulása) ez.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Istenünk, add, hogy igazán megért-sük, ésszel, szívvel és hittel, hogy az egész teremtés a húsvéti megváltásban teljesedik be, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

10. JÖVENDŐLÉS

(Jón 3,1-10)

Ekkor ismét szólt az Úr Jónáshoz, s ezt mondta: »Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd ott a szózatot, amelyet majd mondok neked.« Felkelt erre Jónás és elment Ninivébe az Úr szava szerint.

Ninive háromnapos járóföldre terjedő nagy városa volt Istennek. Alighogy bement Jónás a városba, egynapi járásnyira, nagy hangon hirdette: »Még negyven nap, és Ninive elpusztul!« Ninive lakói hittek Istenben és bűntöt hirdettek, és nagyjaik, kicsinyeik egyaránt szőrruhát öltöttek. És amikor a beszéd Ninive királyához eljutott, ő felkelt trónjáról, letette palástját, szőrruhába öltözött és hamuba ült. És közhírré tette és megparancsolta Ninivében: »A királynak és főembereinek rendeletére! Se ember, se állat, se marha, se juh ne egyék és ne legeljen, és vizet se igyék! Öltözzön szőrruhát ember és állat, és kiáltson nagy szóval az Úrhoz, és térjen meg mindenki gonosz útjáról és az istentelenségből, ami kezéhez tapad. Ki tudja, hátha visszafordul és megbocsát az Úr, és lelohad haragjának tüze, és nem veszünk el?«

Mikor látta Isten az ő cselekedeteiket, hogy megtértek gonosz útjukról, megbánta Isten a rosszat, amelyről azt mondta, hogy rájuk hozza, és nem hozta rájuk.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Istenünk, add, hogy mindig megtartsuk parancsaidat, és egyek legyünk hitben és jócselekedetekben, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

11. JÖVENDÖLÉS

(MTörv 31,23-30)

Megparancsolta az Úr Józsuének, Nún fiának: »Légy erős és bátor, mert te vezeted be Izrael fiait arra földre, amelyet ígértem és én veled leszek.«

Amikor aztán Mózes teljesen leírta egy könyvbe ennek a törvénynek az igéit, megparancsolta a levitáknak, akik az Úr szövetségládáját hordozzák: »Vegyétek ezt a könyvet és tegyétek az Úr, a ti Istenetek szövetségládája mellé, hogy ott bizonyságul szolgáljon ellened. Ismerem ugyanis ellenszegülésedet és nyakasságodat. Még éltemben és veletek jártomban is mindig ellene szegültetek az Úrnak: mennyivel inkább, ha meghalok! Gyűjtsétek elem törzsről-törzsre valamennyi véneteket és elöljárókat, hadd mondjam el fülük hallatára ezeket az igéket, s hadd hívjam bizonyságul ellenük az eget és a földet, hiszen tudom, hogy halálom után gonoszul fogtok cselekedni, s hamar letértek arról az útról, amelyet meghagytam nektek, miért is utolérnek titeket a bajok az idők folyamán, amikor azt teszitek, ami gonosz az Úr színe előtt, hogy ingereljétek őt kezetek műveivel.«

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Istenünk, légy vigasztalásunk és reménységünk. Kérünk, segíts minden népet, hogy igazságaidban járva békében éljenek, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

12. JÖVENDŐLÉS

(Dán 1-3a; 4-6; 8; 12-24)

Nebukadnezár király egy hatvan könyök magas, hat könyök széles aranszobrot készíttetett. A hírnök hangosan így kiáltott: »Parancs szól hozzátok, népek, törzsek és nyelvek! Mihelyt meghalljátok a harsona, a fuvola, a citera, a lant, a hárfa, a koboz és a többi hangszer szavát, boruljatok tüstént le és imádjátok az aranszobrot, amit Nebukadnezár király állíttatott! Aki pedig nem borul le és nem imádja, az tüstént az égő tüzes kemencébe vettetik!« De ugyanabban az időben hamarosan káld férfiak álltak elő és bevádolták a zsidókat. »Nos, vannak itt zsidó férfiak, akiket te Babilon tartományának ügyei fölé állítottál, Sidrák, Misák és Abdenágó; ezek a férfiak megvetik, király, a te parancsodat, nem tisztelik isteneidet és nem imádják az aranszobrot, amit állíttattál. «Ekkor Nebukadnezár dühében és haragjában megparancsolta, hogy hozzák elő Sidrákot, Misákot és Abdenágót. Tüstént a király színe elé is vezették őket. Azt mondta ekkor Nebukadnezár nekik: »Igaz-e, Sidrák, Misák és Abdenágó, hogy nem tisztelitek isteneimet és nem imádjátok az aranszobrot, amit állíttattam? Nos tehát vagy készen vagytok arra, hogy mihelyt meghalljátok a harsona, a fuvola, a citera, a lant, a hárfa, a koboz és a többi hangszer szavát, leborultok és imádjátok a szobrot, amelyet készíttettem, vagy pedig, ha nem imádjátok, tüstént az égő tüzes kemencébe vettetek; és ki az az isten, aki kezemből megszabadíthatna titeket?«

Így felelt erre Sidrák, Misák és Abdenágó Nebukadnezár királynak: »Nem szükséges, hogy feleljünk erre neked, mert íme, a mi Istenünk, akit tisztelünk, ki tud ragadni minket az égő tüzes kemencéből és ki tud szabadítani minket, ó király, a kezedből. De ha ezt nem akarná is, tudd meg, király, hogy isteneidet akkor sem tiszteljük, és az arany-

szobrot, amit állítottátál, nem imádjuk.« Erre Nebukadnezár eltelt haraggal, és arcának színe elváltozott Sidrák, Misák és Abdenágó miatt, és megparancsolta, hogy hétszerte jobban fűtsék be a kemencét, mint ahogy befűteni szokták. Megparancsolta továbbá serege legerősebb férfiainak, hogy kötözzék meg Sidrák, Misák és Abdenágó lábát, és vessék őket az égő tüzes kemencébe. Azonnal meg is kötötték ezeket a férfiakat, és nadrágban, süvegben, saruban, ruhástól bedobták őket az égő tüzes kemence közepébe. Mivel pedig a király szigorú parancsa szerint a kemence nagyon be volt fűtve, a tűz lángja megölte azokat a férfiakat, akik Sidrákot, Misákot és Abdenágót belevetették. Ez a három férfi pedig, vagyis Sidrák, Misák és Abdenágó, megkötözve beleesett az égő tüzes kemence közepébe. Ők azonban jártak-keltek a láng közepén, dicsérték Istent és áldották az Urat.

Könyörgés

P. Könyörögjünk. Istenünk, prófétáid szavai Fiad, Jézus Krisztus eljövetelét és keresztáldozatát jövendölték meg. Add, hogy tanításukat követve, tiszta szívvel vágyakozzunk igazságod után, ugyanazon Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

5. A KERESZTKÚT MEGÁLDÁSA

A pap és a diakónus a keresztelőkúthoz vonul, a diakónus a pap előtt viszi a húsvéti gyertyát. Ha a templomban nincsen keresztelőkút vagy az nem látható, akkor a vizet egy alkalmas edényben a szentély előtt helyezik el. A pap a vízhez lépve könyörög.

Pap: Gyülekezet:

Az Úr le-gyen ve-le-tek. És a te lel-ked-del.

Pap: Gyülekezet:

E-mel-jük föl szí-vün-ket. Föl-e-mel-tük az Úr-hoz.

Pap:

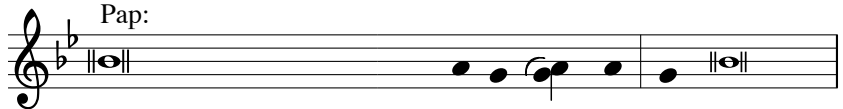
Ad-junk há - lát U-runk-nak, Is - te - nünk - nek.

Gyülekezet:

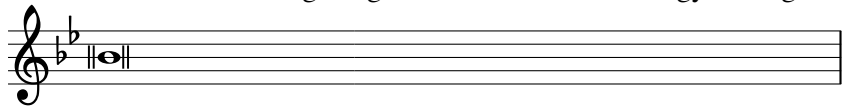

Mél - tó és i - gaz - sá - gos.

Pap:

Valóban méltó és igazságos, il-lő és üd - vös, hogy mindig és

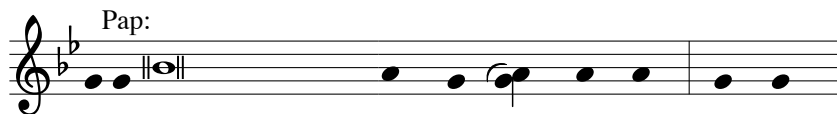
mindenütt hálát adjunk néked, mi Urunk, szentséges Atyánk,

Pap:

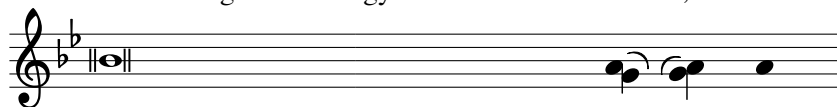

mindenható ö - rök Is - ten, Krisztus, a mi U - runk ál - tal.

Pap:

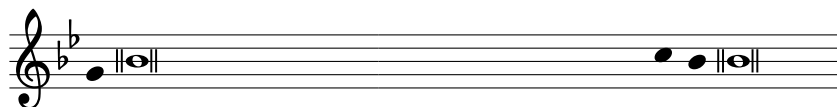
Te a szentségekben ke - gyel - met adsz ne - künk, ki - nek

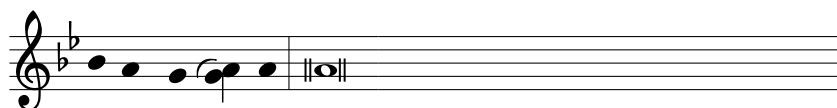
Szentlelke az idők kezdetén lebegett a vi - zek fö - lött,

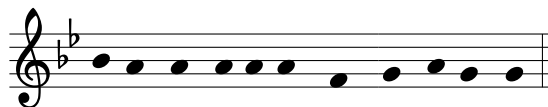
hogy a víz már ak-kor az élet for - rá - sa le - gyen.

A vízőzönben megmutattad, hogyan mosod le a bű-nöket a víz

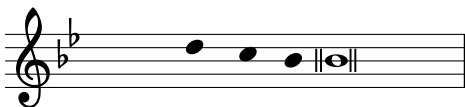

e - re - je ál - tal, a Jordán folyóban pedig, hogy gyermekeddé

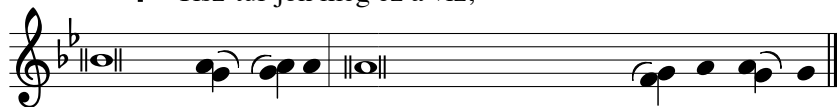

fo-ga-dod, a-ki meg-ke-resz-tel-ke-dik.

A pap, kezével kereszt alakban szétválasztja a vizet.

✚ Tisz-tul-jon meg ez a víz,

és legyen é - lő - vé, s a keresztségben a kegy-lem for - rá - sa.

A pap háromszor bemártja a vízbe a húsvéti gyertyát.

P. Jöjj, el Szentlélek, kérünk szállj le a keresztvízre.

Gy. Jöjj el, Szentlélek.

P. Jöjj el, és tedd ezt a vizet az újjászületés fürdőjévé.

A pap kiveszi a vízből a húsvéti gyertyát és visszaadja a diakónusnak.

P. Könyörögjünk. Kérünk, Istenünk, add, hogy ez a keresztvíz eltöröljön minden bűnt, lemosson minden lelki tévedést, hibát és vétket, s hogy aki ebben felveszi a keresztség szentségét, az a te gyermekedként újjászülessen, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled és a Szentlélekkel egységben él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

A pap meghinti a jelenlévőket a vízből, majd kereszt alakban beleönt egy keveset a vízbe a keresztelendőik olajából.

P. Szentelje meg ez a vizet az üdvösség olaja.

A pap kereszt alakban beleönt egy keveset a krizmából a vízbe.

P. Szentelje meg ezt a vizet a Szentlélek kenete.

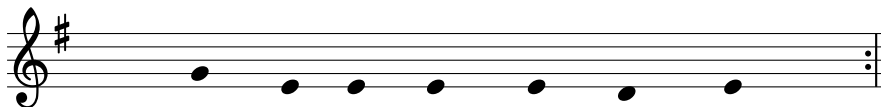
A pap a víz fölé terjeszti kezét és megáldja azt.

P. Áldd meg ezt a keresztelővizet, élő, igaz, és szent + Istenünk, kinek Fia a Jordán folyóban megkeresztelkedett és elküldte tanítványait a népek megkeresztelésére. Ő általa, aki veled és a Szentlélekkel egységben él és uralkodik, Isten, mindörökkön-örökké.

Gy. Ámen.

6. A HÚSVÉTI KERESZTELÉS

A pap, a diakónus és a gyülekezet elénekli a Mindenszentek litániáját. A keresztelendők a szentély elé térdelnek.

P.-Gy. U - ram, ir - gal - mazz ne - künk!

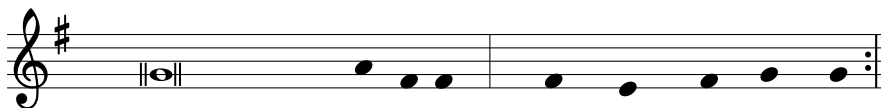
P.-Gy. Krisz - tus, ke - gyel - mezz ne - künk!

P.-Gy. U - ram, ir - gal - mazz ne - künk!

P.-Gy. Krisz - tus, hall - gass min - ket!

P.-Gy. Krisz - tus, hall - gass meg min - ket!

P. Boldogságos Szűz / Má-ri-a! Gy. Kö - nyö - rögj ér - tünk!

Szent Mihály / arkangyal!

Mindnyájan, szent / angyalok!

Keresztelő / Szent János!

Szent Jakab / apostol!

Szent Péter és Pál / apostol!

Szent Máté / apostol!

Szent Márk / apostol!

Szent Lukács / apostol!

Szent János / apostol!

Szent Mátyás / apostol!

Szent Mária / Magdolna!

Szent István / vértanú!

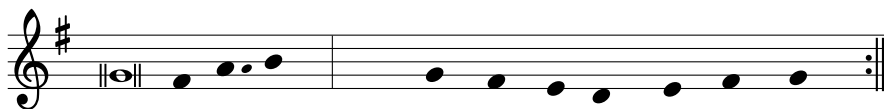
Szent Ágnes / vértanú!

Szent Ignác / vértanú!

Szent Perpétua és Felicitász / vértanú!

Szent Ágoston / püspök!

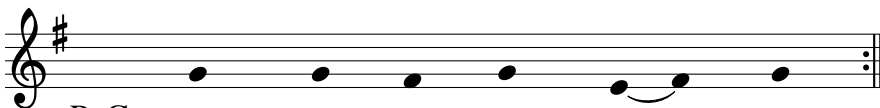

P. Mi /bű-nö-sök! Gy. Ké-rünk té-ged, hall-gass meg!

P. Hogy a megkeresztelekdőket új élet/re támaszd!

P. Hogy a megkeresztelkedők örök élet/re jussanak!

P. Hogy a megkeresztelkedőket / megszenteld!

P.-Gy. Krisz - tus, hall - gass min - ket!

P.-Gy. Krisz - tus, hall - gass meg min - ket!

Mikor a Mindenszentek litániája véget ér, akkorra kell a vasárnap reggeli, ünnepi feltámadási mise kezdési időpontjához érni.

A szentmisét a pap és a segédkezők a misekönyv szerint kezdik el. A húsvéti kereszteléseket a szentbeszédet követően kell elvégezni.

A pap együtt intézi kérdéseit valamennyi hittanulóhoz, de mindegyiküknek egyenként kell válaszolnia, és a pap egyesével kereszteli meg őket.

Lehetőleg az egyházközség valamennyi új tagját a húsvéti ünnepi misében kereszteljék meg, vagyis érdemes az évközi keresztelésekkel – hacsak nem sürgető a szükség – megvárni Húsvét ünnepét.

Ha nincs egy keresztelendő sem, akkor a virrasztás szertartásaiból csak az új tűz meggyújtását, bevitelét, és a húsvéti örömeinek eléneklését érdemes megtartani, majd a húsvéti ünnepi szentmise következzen.

A keresztségre várakozó hittanulók a Mindenszentek litániája után a keresztkúthoz mennek, vagy ha nincs keresztkút, a szentély elé lépnek. Ha a helyi szokások engedik, a hittanulók körmenetben is a szentségfelvételhez járulhatnak, és azt követően ünnepi éneket énekelve vagy ünnepélyes vonulással foglalhatják el helyüket a hívek között, és vehetnek részt életük első szentáldozásán.

P. Mi a neved?

Gy. N.

P. Mit kérsz Isten egyházától?

Gy. A keresztséget.

P. Mit ad neked a keresztség?

Gy. Az örök életet.

P. Ha az örök életre vágysz, tartsd meg a parancsokat: szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből; felebarátodat pedig, mint önmagadat.

N., ellene mondasz-e a gonosznak, minden művnek, a világ hiú gazdagságának, nagyravágyásának, minden kapzsi vágyának és a test önzésének, hogy ne lehessen hatalmuk fölötted?

Gy. Ellene mondok.

P. Hiszel-e Istenben, a mindenható Atyában, mennynek és földnek teremőjében?

Gy. Hiszek.

P. Hiszel-e Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, megfeszítették, meghalt és eltemették, harmadnapra feltámadt, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya jobbján, és onnan jön el ítélni élőket és holtakat?

Gy. Hiszek.

P. Hiszel-e a Szentlélekben, a katolikus Anyaszent-

egyházban, a szentek közösségében, a test feltámadásában és az örök életben?

Gy. Hiszek.

A pap megkeni a jelöltek homlokát kereszt alakban a keresztelendőök olajával. Közösen elmondják az Úr imádságát.

P. és Gy. Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! Mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

A pap, egyenként, kereszt alakban, háromszor leönti a keresztelendőök fejét, vigyázva arra, hogy a keresztvíz közvetlenül érintse a keresztelendőök fejbőrét.

P. N., megkeresztellek téged az Atya +, a Fiú + és a Szentlélek + nevében. Ámen.

A pap egyenként, krizmával, kereszt alakban megkeni az újonnan megkereszteltek homlokát.

P. Íme, a kereszt jelével + Krisztus nyájába fogadunk, hogy ezentúl szégyenkezés nélkül megvalld a megfeszített és feltámadott Krisztus szent hitét, hogy az Úr nevében leküzdöd a kísértéseket, és hogy Krisztus hű tanítványaként örök életed legyen.

Gy. Ámen.

P. Végtelen irgalmú Atyánk, szívből hálát adunk ne-

ked, hogy testvéreink a Szentlélek által újjászülettek, hogy Húsvét titokzatos ünnepén gyermekeddé fogadtad és fölvetted őket egyházadba. Engedd, hogy a rossznak meghalva, csak a jónak éljenek, hogy Krisztussal megfeszítve, a régi ember halálával leküzdjenek minden bűnt, és ahogy szent Fiad halálának részesei lettek, az Ő dicsőséges feltámadásában is részesüljenek, és szent egyházzal egységben mennyei birodalmad örökösei legyenek, ugyanazon Krisztus Urunk által.

Gy. Ámen.

A megkereszteltek elfoglalják helyüket, a szentmiséből elmarad a hitvallás és a Közbenjárással folytatódik. Ha van rá lehetőség, a felajánlás előtt az újonnan megkereszteltek vigyék ünnepélyesen az oltárhoz a felajánlott kenyeret, vizet és bort.

